

кия имотъ на баша си и завзелъ неговото чорбаджийско мѣсто. Тоя недостоенъ синъ станалъ по-послѣ въ врѣме на Велчовата завѣра (въ 1835 г) прѣдатель, съ което станалъ причина да се разтрои плана на съзаклѣтниците и да бждатъ избѣсени най-главнитѣ организатори на това съзаклетие.

Скѣдъ Велчовата завѣра въ Елена не е имало никакво революционно движение. Причината на това били отъ една страна чорбаджиитѣ, а отъ друга — страха отъ прѣдателство, защото народътъ билъ за дълго врѣме наплашенъ отъ прѣдателството на Хаджи Иордана Кисьовъ. Ето защо на послѣдньо врѣме самитѣ апостоли на свободата, Левски и неговитѣ приемници, не сж помисляли никога да повѣрjаватъ революционни тайни на еленчани, нито пъкъ да основаватъ комитетъ въ Елена.

Колкото твърдението на г. Георгиевъ въ първия цитатъ е вѣрно, толкова онова—въ тре-